

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 29, št. 1
JANUAR 2009

V TEJ ŠTEVILKI

- ◇ SVETO PISMO
- ◇ KLIC DOBROTE
- ◇ PISMO PRIJATELJICI
- ◇ SKUPINA NAZARET

LETO, KI SE JE IZTEKLO

Za nami je l. 2008, ki je bilo za našo župnijo zgodovinsko. Poleg vsega bogatega pastoralnega dogajanja se je uresničilo tisto, kar smo načrtovali več kot deset let. To je Dom na Griču, ki je ravno za 100-letnico postavljen na istem mestu, kjer so ga leta 1909 zgradili naši predniki pred ustanovitvijo župnije. Ustanovitev samostojne župnije Dolenji Logatec je bila 1. 5. 1910.

Tu so se vrstili bogati kulturni dogodki. Po vojni, ko je bila stavba nacionalizirana, je služila za telovadnico osnovni šoli, v prizidku pa so prostore uporabljali godbeniki.

Leta 1996 je bila stavba ob denacionalizaciji vrnjena. Nekaj let so jo še uporabljali »pinkponkaši« in godbeniki. Aprila letos pa smo dobili gradbeno dovoljenje za rušitev stare stavbe in postavitve nove. Nova stavba ima gabarite, podobne starim, višina

stavbe pa je od prejšnje nekoliko nižja.

Ker smo Grič znižali za 6 m, smo pridobili v izkopanem delu prostor za dvorano, kuhinjo in upravo vrta ter doma.

Zelo zahteven je bil izkop, katerega je v treh mesecih izvedlo podjetje TGM Žakelj. 15. julija je podjetje EUROGRADNJE začelo s temelji. V štirih mesecih je bila stavba sezidana in pripravljena za postavitve strehe. Tesarska dela so

BOŽIČNO VOŠČILO SLOVENSКИH ŠKOFOV

bila opravljena v enem tednu in čeprav vreme ni bilo najbolj ugodno, je hiša tudi že pokrita. Kar ne morem si misliti, da je to res. Vsekakor je potrebno povedati, da so se vsi pri gradnji maksimalno potrudili. Tretja gradbena faza je tako narejena. Sedaj pa bodo prišle na vrsto strojne instalacije.

V osmih letih zbrana sredstva so izčrpana, zato bosta potrebna dolgoročni kredit in vaša pomoč, dragi župljani. Ob tem poročilu si drznem napisati, da vas bom večkrat povabil k zbiranju denarja, pa čeprav prihajajo težki časi. Vsak je povabljen, da prispeva po svojih močeh, zavedajoč se, da bo vse to ostalo v kraju in služilo ljudem, saj župnik stavbe ne bo nikamor odpeljal.

Stari rek pravi: »Cerkev in cerkvene stavbe se gradijo s kritiko bogatih in darovi ubogih.« To me spodbuja, da se ne bom oziral na tiste, ki znajo veliko razpravljati in krizitizirati pa malo ali nič sodelovati. Prepričan sem, da delo, ki smo ga do sedaj opravili, kliče, da smo vredni zaupanja, pomoči in sodelovanja.

Naj bo voščilo za leto 2009 nova spodbuda, da se bomo ob 100-letnici ustanovitve župnije veselili že v novih prostorih.

BOG VAS ŽIVI IN
BLAGOSLAVLJA V LETU 2009.

*Janez Kompare,
župnik*

Mesijanski sprev preroka Izaija naznanja osvoboditev iz sužnosti od zunanjih in notranjih zatiralcev. Izraelsko ljudstvo je hodilo v temi, bivalo je v deželi smrtne sence in potem zagledalo veliko luč (prim. Iz 9, 1 – 3).

V svoji božični voščilnici se slovenski škofje sprašujejo, kje so dandanes znamenja Božje navzočnosti med nami in kje je veselje. Sprašujejo, če se v

Cerkvi ne izgovarja vse preveč lepih besed, medtem ko je življenje povsem drugačno.

Znamenja veselja ob božiču ni lahko razložiti. Svet se vrti po enakih tirnicah kot pred Gospodovim rojstvom, kar se tiče zunanjega dogajanja. Človek joče, zboli, se počuti dobro ali slabo, se bori, zmaguje ali izgublja, umira že od vekomaj. Kljub temu pa se za človeka, ki sprejme in ponotrani božično

Je sveto pismo res knjiga knjig? Zakaj?

sporočilo, da se je rodil in prišel med nas Odrašenik sveta, življenje spremeni in dobi novo vsebino. Prispodoba je lahko matematično število s pozitivnim ali negativnim predznakom. Število zgleда nespremenjeno, čeprav se po vrednosti v resnici povsem spremeni. Sprejeti Jezus spremeni človekovo srce, življenje, zgodovino in večnost. Vse je novo, vse pridobi smisel, vsaka bolečina je napolnjena z upanjem, veselje postane sproščeno in umirjeno, vsako delo postane nekaj, kar prej ali slej rodi uspeh. Božič mora vsakega prevzeti na osebni, verski in družbeni ravni. Za človeka, ki se trudi živeti trezno in pravično, je odprt za druge in skrbi za oblikovanje svoje osebnosti, je božič resnično vesel dogodek, kakor ga predstavlja Sveto pismo in bogoslužje božičnega praznika.

Na koncu voščila so slovenski škofje zapisali:

Vsem vam, dragi bratje in sestre, ki zajemate iz lepote in veselja božičnega praznovanja, še posebej našim družinam, bolnim, ostarelim in osamljenim ter našim rojakom po svetu, škofje želimo Kristusovega miru in poguma. Svoje voščilo izrekamo tudi pravoslavnim in evangeličanskim bratom ter vsem ljudem dobre volje. Naj nas beseda rešitve, izrečena v novorojenem Detetu, spremlja vsak trenutek našega življenja!

Prvi razlog je preprost – ker je v njem dejansko zbranih več knjig – natančneje 73, in sicer 46 iz življenja Izraelskega ljudstva pred rojstvom Jezusa Kristusa (Stara zaveza) in 27 iz časa po njegovem rojstvu (Nova zaveza).

Drugi razlog je, da je Sveto pismo najbolj brana knjiga v zgodovini. Prevedena je v več kot 2.100 jezikov. V slovenščino je celotno Sveto pismo prvi prevedel Jurij Dalmatin. Izšlo je leta 1584. To je bil 13. prevod iz latinščine v narodni jezik, kar je za sam jezik izjemnega pomena, saj se je s tem dvignil na evropsko kulturno raven. Že pred njim je Novo zavezo prevedel Primož Trubar. Celotna Nova zaveza (Ta celi novi testament) je izšla leta 1582. Zadnji prevod je oskrbela skupina prevajalcev pod vodstvom akademika, prof. Jožeta Krašovca, leta 1996.

Tretji razlog, zaradi katerega naj bi to knjigo jemali pogosto in s spoštovanjem s knjižne police, pa je v njeni vsebini. Knjiga je namreč razodeta božja beseda, ki se je udejanjala v življenju posameznikov, v katerih se lahko prepozna vsak izmed nas. Prav lahko se zgodi, da ostanejo besede, ki jih prebere-

mo, le mrtva črka na papirju. Beremo o nekom, ki je živel pred več tisočletij in se morda čudimo, kaj vse je doživel; beremo o Izraelcih, ki so prečkali

Rdeče morje, morda se zgražamo nad reakcijami posameznikov in nad kruto-stjo spopadov ter nad kaznovanjem v stari zavezi; beremo o Jezusu Kristusu in občudujemo njegovo moč; njegova ponižnost pa se nam upira.

Spomnim se časov, ko sem se s svetim pismom srečevala predvsem pri sveti maši. Večkrat se je zgodilo, da se, ko sem odhajala od maše, nisem spomnila niti besede od prebranih odlomkov in nisem razumela besed, ki jih je rekel Jezus skušnjavcu: »Človek naj ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz božjih ust« (Mt 4,4).

Šele sedaj sem začela postopoma dojemati, kako se me prek Božje besede dotika Njegova roka, kako Duh oživi mrtve črke, da postanejo hrana za moje življenje. Tako Abraham ni le nek mnogobožec izpred štiri tisoč let (prim. 1 Mz 12-25), ampak sem to jaz, ki me Bog kliče na pot vere. In Ja-

nez Krstnik ni klical le te danjih prebivalcev Izraela, ampak kliče mene: »Spreobrni se!« (Mt 3,2). Najdem se v Petru, ki z vero stopi v vodo in hodi po njej, dokler preplašen ne ugotovi, da je vihar premočan in se začne potapljati (prim. Mt 14,26-33). Tudi jaz se, okrepljena z Njegovo živo navzočnostjo, smelo podam za Njim, toda že v naslednjem trenutku me začnejo prešinjati dvomi v pravilnost te radikalne poti – prestrašim se – kako me bodo gledali ljudje, kako bodo sprejeli otroci, ali bom lahko vztrajala? Ne verjamem v Njegovo moč, ki ozdravlja bolne, obuja mrtve in tlečega stenja ne pogasi! Zakaj, večkrat sem bolna in mrtva, predvsem pa sem tleči stenj, ki čaka, da ga Gospod razžari in mu da

Foto: Tomo Širle

goreče srce, ki daje življenje v polnosti. Božja beseda, ki me iz Svetega pisma nagovarja, je vsak dan drugačna, vsak dan nepredvidljiva in nedoumljiva, enkrat ostrejša kot vsak dvorezen meč, drugič

pa tolažilna in ohrabrujoča. Zato je postalo Sveto pismo moj vsakodnevni spremljevalec.

Sonja

RAZMISLEK OB »KLICU DOBROTE«

Prijetno svežino v naš kulturni dan nam je tudi letos prinesel Karitasov »Klic dobrote – Rad Te imam in Ti zaupam.«

Že osemnajsto leto zapored se je temu klicu prireditve v Celju pridružilo veliko tudi mladih ljudi. Prijetno je bilo poslušati umirjeno podajanje sporočil, ki jim vsa leta sledijo prireditelji.

Sam bi si želel le še kako kra-

tko vmesno razmišljanje, ki bi nas nagovarjalo k iskanju odgovora na vprašanje, ali še znamo živeti naš vsak dan v duhu krščanskih vrednot. »Klic dobrote«, kakor ga razumem, nas vabi k dobrim delom, k pravičnosti in ljubezni. Besede papeža Benedikta XVI., ki pravijo, da je »ljubezen služenje, ki ga Cerkev uresničuje, da bi se neomajno soočila s tr-

pljenjem in tudi z gmotnimi potrebami ljudi, s prilikami o usmiljenem Samaritanu so podana merila za univerzalnost ljubezni, ki se obrača k pomoči potrebnim, kdor koli so že. Zato, dokler še utegnemo, delajmo dobro ...«, povzemam iz Okrožnice Bog je ljubezen, Cerkevni dokument 112.

Zanimivo se mi zdi, da je

bilo še v bližnji preteklosti slišati ugovor zoper karitativno dejavnost, češ da so dejanja ljubezni, to je miloščine, v resnici način in oblika, kako se bogati izogibajo vzpostaviti pravičnost. Tudi Cerkev je počasi dojemala, da se vprašanja pravične ureditve družbe postavlja na nov način. In papež Janez Pavel II. nam je o tej problematiki zapustil kar trilogijo socialnih okrožnic.

Ljubezen – karitas – bo po mnenju papeža Benedikta XVI. vedno potrebna tudi v pravičnih družbah. Cerkev pa si prizadeva za oblikovanje vesti z očiščevanjem razuma in z etično vzgojo prispevati k uveljavljanju pravičnosti za čim več ljudi.

lz vsega, morda premalo poglobljenega povzemanja raznih mnenj, bi si želel, da bi tudi v naši cerkvi in vsak po svojih močeh še naprej razmišljali o pomenu družbene, socialne vloge vseh nas v Cerkvi in o naši povezanosti z ljudmi, ki so potrebni pomoči. Zato je klic dobrote v vseh oblikah vedno pomemben – če bomo delovali po načelu evangelijskega pojmovanja pravičnosti in solidarnosti. Morda bo nastajajoči »dom na Griču« ena naših priložnosti, da se bomo z ustvarjanjem prave vsebine tega doma prizadevno vključili v sestavljanje

Rad te imam, zaupam ti!

dobrodelni koncert za družine v stiski

KLIC DOBROTE

sreda, 26. november 2008, ob 19.55
dvorana Golovec v Celju

NASTAJAJOČI

- Marko Vozelj • Ansambel Svetnik • Igor in zlati zvoki • Otroški zbor RTV Slovenija
- Gino • Andrej Rozman Roza • Ansambel Modrijani in Sandra Kristan • Langa
- Stane Vidmar • Mia Znidarič • Trio Quartet • Erika • Saša Lendero
- Ženska vokalna skupina Soržice • Astorpie • Mešani zbor France Gačnik
- Ansambel Bum • Anžež Dežan

VODITELJA Mojca Mavec in Marjan Bunič

PRENOS RTV Slovenija 1. program in Radio Ogranišče

in oblikovanje za vse pravih vsebin in zaživel v evangelijskem duhu tudi sami. Želim si, da bi ta naš dom, ki že postaja viden, postal stičišče prizadevanj, kjer bi se ob srečevanju mladih in starejših, tudi tistih, s cerkvijo manj povezanih (obrobnih), lažje pogovarja-

li o tem, kaj dobrega lahko skupaj naredimo za boljšo družbo, boljše medsebojne odnose, kulturnejše okolje, za vse sprejemljive vrednote, zase in za druge.

Pavle Mihevc

»VESTNI« URADNIK

Španski mislec, p. Fernando Pascual, je v izmišljeni zgodbi ponazoril dogajanje v nekaterih evropskih deželah:

Uradnik pride nemiren v šolske prostore, da bi izpolnil svojo družbeno »dolžnost«. V praznem razredu stopi na stol, sname križ s stene in ga spravi v torbo. Isto ponovi v vseh razredih. V enem razredu je desetletna deklica, ki ga gleda in prosi:

»Gospod, prosim te, ne stori tega.«

»Zakaj ne?«

»Ker je moj prijatelj, moje upanje, ker je Jezus umrl na križu za vas in zame. Ne odstranite križa.«

»Moram izvršiti navodilo.«

Uradnik sname križ. Začuti, da ga deklica žalostno gleda.

Spomni se, da se je kot otrok pred križem naučil moliti. Začenja se sramovati svojega dejanja. Deklica gre za njim in joče. Uradnik ji reče: »Glej, v življenju moramo vsi izvrševati navodila. Jaz moram to narediti, ti pa se moraš učiti. Sicer pa, kaj v sedanjem času pomeni križ? Ali nimaš prijateljev muslimanov ali drugih ver? Svet se spreminja.«

Deklica v joku mrmra: »Jezus me ljubi, ljubi vas, muslimane in brezverce. On je tako dober, da je za nas umrl na križu. Postavite križ nazaj. Ali ne vidite praznine v razredu, ki bo brez križa?«

Medtem, ko so pri nas križe iz šol že davno odstranili, pa morda ne opazimo, da sedaj na bolj ali manj neopa-

zen način še bolj učinkovito jemljejo Kristusa iz naših src in ga zamenjujejo z različnimi lažnimi preroki.

Človek naj bi nadomestil Boga in njegovo milost. Vse lahko doseže sam, tudi duhovne stvari. Od tod pa izhajajo pogosto reklamirane različne metode meditacije, da bi dosegli umirjenost duha in mistično izkušnjo. Papež Pavel VI. je rekel: »Vera v Boga se je srečala z vero v človeka, ki se dela boga.«

Ob prazniku žalostne Mame Božje (15. september) se spomnimo, da je Marija pod križem postala mati nas vseh, ki ljubi in odpušča, kakor je Jezus odpustil svojim rabljem.

Lojze Gosar

»UKRADLI STE MI SRCE!«

To je misel don Boska, o katerem ste nekaj malega že prebrali v eni od prejšnjih števil.

Don Bosko, ki je vse svoje življenje posvetil delu in življenju z mladimi, se je v njihovo življenje zelo vživel. Svoj projekt je poimenoval oratorij, ki ga je razdelil na štiri dele: dvorišče, šolo, dom in župnijo. Z mladimi je to-

rej res preživel ves svoj čas. Hiša, v kateri je imel zavetje marsikateri fant, je bila preskrbljena tudi ob pomoči dobrotne roke don Boskove matere Marjete.

Nekoč je don Bosko izrekel misel, ki nam lahko da veliko zanimivih iztočnic za razmišljanje.

31. januarja praznujemo njegov god in v zadnjem času

se vse pogosteje sprašujem, kako zelo je moral imeti rad mlade.

Predvsem razmišljam o tem, da v sodobnem času mladi ne »kradejo več srca«, naj si bo to salezijancem ali drugim duhovnikom, misijonarjem ali zgolj ljudem, ki se ukvarjajo z mladimi. Preprosto ne potrebujejo več vere, vsa sreča je skrita v »žuru«,

popivanju, cigaretah, drogah ... Vse več mladih vidi srce le v neprespanih sobotnih nočeh, ko plešejo do onemoglosti, potem pa nedeljsko sveto mašo preprosto prepijo.

Hvala Bogu pa obstajajo tudi mladi, ki še vedno zaupajo Vanj, ki verjamejo, da jim v prej omenjena srca ni potrebno niti posegati.

Še obstajajo mladi, ki obiskujejo duhovne vaje, še obstajajo animatorji, ki jih pripravljajo, še obstaja oratorij, ki ga po don Boskovem zgledu pripravljajo slovenski salezijanci s pomočjo aktivnih animatorjev.

Oratorij, ki se odvija poleg tudi v naši župniji, obsega temeljne dele don Boskovega

oratorija. Župnija pomeni, da se otroci in animatorji zjutraj zberemo in zmolimo molitev, ki nam da moč in blagoslov za dan, ki prihaja. Šolo in dvorišče tako združimo. V koristnih delavnicah se lahko otroci naučijo veliko ročnih spretnosti, spečejo svoje najljubše palačinke, dvorišče pa metaforično predstavlja igra, razni bansi. Nekoliko prirejen dom pa naj bi se začutil skozi igro, pogovor med animatorji in otroki, ko naj bi začutili toplino ljubezni in sprejetosti.

Nekoč je don Bosko povedal tudi naslednjo misel, ki je ena izmed mnogih: **Nebesa niso za lenuhe ...**

Verjetno je želel povedati, da se je treba v življenju trudi-

ti in delati, tako fizično kot psihično. Če sedaj to nekoliko logično povežem, lahko ugotovim naslednje: če ne ukradeš srca, potem tudi v nebesa težko prideš. S »prežuranimi« nočmi je verjetno produkt dela majhen, ali ga pa, žal, sploh ni.

Dragi bralci, rada bi vas povabila, da v pastoralnem letu mladine še posebej molite za mlade, ki ne ukradejo pravega srca! Naj jih njihova življenjska pot pripelje do križišča, kjer se bodo odločili za pravo smer in ukradli pravo srce. In da – posledično nekoliko hudomušen stavek (Nebesa niso za lenuhe.) – za njih ne bi veljal!

Neža

DRAGA PRIJATELJICA!

Foto: Igor Cergolj

Prihaja čas božiča, čas najlepših misli, dejanj, besed. Rada bi te objela, tako zelo močno objela, da te ne bi mogla izpustiti. Rada bi bila tvoja prijateljica, tako kot sem ti enkrat že zapisala v sms sporočilo: dokler se nebesa ne bodo združila z Zemljo. Zelo hudo mi je, ker ne veš, kako zelo te pogrešam. Ne vem, kako dolgo bom še zdržala s takim neprijetnim občutkom, ker vem, da me potrebuješ in se tega močno

zavedaš, toda ne pustiš mi blizu.

Rada bi te rešila vseh vezi, ki te obremenjujejo, rada bi zaživela tako, kot si že nekdanj želiš, kot se spodobi in kot je prav.

Upam, da čutiš, da sem vedno s teboj. Upam, da veš, da te ne bom pustila na cedilu, ampak bom vztrajala s teboj na tvoji poti. Želim ti stati ob strani, želim, da se prerodiš in postaneš to, kar dejansko si. Rada te imam.

Zato je moja velika želja ta, da bi v tej božični noči, ki prihaja, ponovno spoznala, kako neizmerno te ima Očka rad.

Rada bi ti podarila mir. Vendar ti ga ne morem, ker ga še sama nimam.

Rada bi ti podarila objem. Vendar ti ga ne morem, ker se izmikaš snidenju.

Rada bi ti podarila ogromno čokolado, ker jo obožuješ. Vendar ti je ne morem.

Rada bi ti pogledala v oči in ti iskreno rekla: »Rada te

imam!« Vendar ne morem.
Rada bi ti naklonila dolg,
prijateljski, iskren pogovor.
Vendar ti ne morem.

Rada bi ti podarila trenutke
tišine, ki bi nama sama spre-
govorila. Vendar ne morem.
Kaj naj ti torej podarim?
Veš, težko mi je.

Verjetno je moja edina naloga
le to, da sem tvoja prijateljica.
Da te imam rada, če ti to kaj
pomeni ali pa ne. Da ti stojim
ob strani. Da ti podam roko,
ko me boš potrebovala. Da
sem tvoja opora, ko je nimaš.
Da ti vedrim pogled. Da ti na
obraz narišem nasmeh. Da ti
brišem solze, ko bodo polze-
le po licu.

Največ, kar ti lahko dam, pa
je preprosto to, da sem tvoja
prijateljica.

Želim si, da bi to čutila na
vsakem koraku, ob vsaki mi-
sli, ob vsakem pogledu.

In želim si še to, da ti ta
občutek ne bi prešel v nava-
do, ampak, da bi ga vedno
znova doživela.

Verjamem, da nama bo sku-
paj uspelo. Če se bova morali
truditi celo desetletje, se pač
bova. Življenje brez smeha
je puho. Brez prijateljev je
dolgočasno. Toda z neprijet-
nim občutkom v srcu je ravno
tako težko živeti.

Za konec bom zapisala le še
to: Rada te imam!

ročica

DRAGI BRALCI ŽUPNIJSKEGA LISTA!

Minil je že lep čas, ko ste lahko prebrali kakšen naš prispevek. Naša oljna svetilka je bila nekaj časa v mirovanju, naše delavnice pa ne. Skozi vse leto pridno ustvarjamo in tudi na igrice ne pozabimo. Vsako leto se potrudimo za pripravo Miklavževega večera pa tudi na naše pridne mame ne pozabimo ob materinskem dnevu.

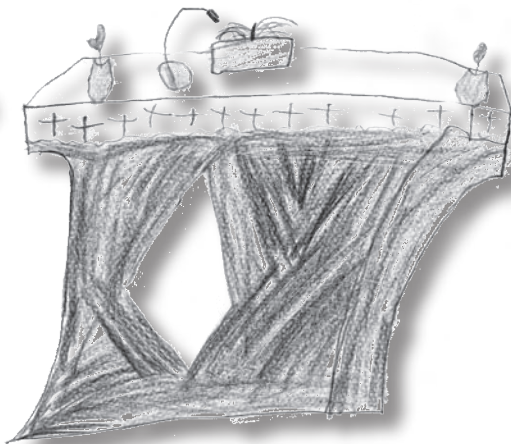
Letos je v naših delavnicah izredno živahno, saj nas je v skupini 22 otrok; stari smo od 6 do 15 let. Pri vsakem srečanju se priporočimo naši skupni materi Mariji. Napisali smo nekaj prošenj oziroma molitev k njej, ki jih lahko preberete. Pogovarjamo pa se tudi o dobroti, medsebojni ljubezni ter o dobrih delih. To pokažejo tudi naše risbice.

Pred nami je čas božičnih praznikov. Vsem našim župljanom voščimo lepo doživet božič v zdravju in v lepi povezanosti z Njim, ki nas ima najrajši.

Prav na koncu pa bi radi rekli še hvala vsem našim staršem ter dobrotnikom, ki nam priskočijo na pomoč, ko jo potrebujemo. Hvala za vsako podporo.

*Skupina Nazaret
z mentorico Kati Dolenc*

Molitev k materi Božji

Mati Marija, ti mi lahko pomagaš,
da bi v šoli dobila lepe ocene.
Da bi pri maši lahko povedala
tvojemu sinu vse svoje grehe.
Hvala za tvojo pomoč.

Maja Rok, 9 let

Molitev k Mariji

O Marija, o Mati moja,
k tebi se zatekam,
tebi se posvečam,
k tebi, Marija, molim.
O Marija,
ti poznaš naše skrbi,
ti nas odrešiš večnega ognja,
ti, Marija, nas varuješ.
O Mati,
tebi so angeli naklonjeni,
ti si prišla v nebesa,
ti si kraljica v nebesih,
odreši nas skušnjav in varuj nas.
Amen.

Jasmina Miklavčič, 11 let

Sveta Marija

Sveta mati Marija, prosim te, pomagaj mi premagovati vse moje težave v šoli in doma. Pomagaj mi, da bom hodila po pravi poti, poslušala tebe in vse, ki mi dajejo dobre nasvete. Hvala ti za tvojo pomoč in ljubezen.

Nina Rok, 9 let

Marija, naša mati

Hvaležna sem ti, ker sem v tvoji družbi in v prijateljstvu, ki si mi ga naklonila. Hvala tudi zato, ker mi vedno pomagaš in me imaš rada tudi takrat, kadar ne mislim nate.

Iris Rok, 11 let

KOLENDAR

JANUAR

2009

1. januar – MARIJA, MATI BOŽJA – novo leto; sv. maša ob 8. in 10. uri.

2. januar – prvi petek, obisk bolnikov na domu; po sv. maši molitvena skupina, ob 19. uri srečanje MLADINE, ob 19.30 pevske vaje MePZ v veliki učilnici.

3. januar – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

4. januar – 2. BOŽIČNA NEDELJA: sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice, ob 20. uri srečanje članov I. zakonske skupine.

5. januar – ob 18. uri sv. maša; po maši srečanje skupine KARITAS, ob 20. uri srečanje KATEHETOV.

6. januar – Gospodovo razglašenje – SVETI TRIJE KRALJI; sv. maša ob 10. in 18. uri. Pri tej maši bodo otroci prinesli Jezusu darove.

7. januar – ob 19. uri srečanje voditeljev birmanskih skupin.

10. januar – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

11. januar – JEZUSOV KRST; sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice, ob 20. uri srečanje članov II. zakonske skupine.

12. januar – ob 19. uri srečanje ŽPS.

13. januar – kateheza za birmance.

16. januar – po maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje MLADINE, ob 19.30 pevske vaje MePZ v veliki učilnici.

17. januar – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

18. januar – 2. NAVADNA NEDELJA; sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice, ob 20. uri srečanje III. zakonske skupine.

19. januar – ob 20. uri priprava na sv. krst.

20. januar – ob 18. uri sv. maša, nato kateheza za birmance in starše.

23. januar – po maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje MLADINE; ob 19.30 pevske vaje MePZ v veliki učilnici.

24. januar – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

25. januar – 3. NAVADNA NEDELJA – SVETOPISEMSKA; spreobrnitev apostola Pavla in sklep osmine za edinost kristjanov. Sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice, ob 20. uri srečanje članov IV. zakonske skupine.

30. januar – po maši molitvena skupina, ob 19. uri srečanje MLADINE, ob 19.30 uri pevske vaje MePZ v veliki učilnici.

31. januar – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.